

έχουν χάσει τα παιδιά τους και τον αδελφό τους. Μεγάλη ήταν και η συμβολή πολλών εθελοντών που βοήθησαν με κάθε τρόπο.

«Η μικρή μας έδωσε αγάπη και εμείς τώρα πρέπει να την δώσουμε κάπου αλλού»

«Πιστεύω», λέει ο Κώστας που αντλεί την δύναμη του από την πίστη του στο Θεό και την δύναμη της Παναγίας, «ότι το παιδί μας είναι στον Παράδεισο. Μετά την κοίμηση της μικρής Κωνσταντίνας καταλάβαμε ότι δεν υπάρχει θάνατος. Αυτό μας κρατάει όρθιους. Ο Παράδεισος υπάρχει όπως υπάρχει η Ελλάδα ή η Αμερική. Πονάμε όπως πονάει κάθε γονιός που τα παιδιά του βρίσκονται κάπου αλλού. Απλώς αυτοί επικοινωνούν μέσω της τεχνολογίας ενώ εμείς με την προσευχή. Αυτό μας κρατάει και η ελπίδα ότι θα είμαστε άξιοι να την συναντήσουμε. Ο θεός είναι αγάπη. Η μικρή μας έδωσε αγάπη και εμείς τώρα πρέπει να την δώσουμε κάπου αλλού. Μπορεί να ξέρουμε ότι είναι στον παράδεισο αλλά πονάμε που δεν την έχουμε εδώ. Για αυτό το λόγο θέλουμε με τα χρήματα που μαζεύει το ίδρυμα που

φτιάξαμε να βοηθήσει έτσι ώστε να μην νοιώσουν άλλοι γονείς αυτά που νιώσαμε εμείς.

Το μόνο που μπορώ να κάνω πλέον για το παιδί μου είναι να βοηθήσω άλλους ανθρώπους. Όταν ξεκίνησε αυτή η προσπάθεια για την ενίσχυση του Νοσοκομείου Παιδών, το παιδί μου έβλεπα και έλπιζα να είναι περήφανο για μένα. Η ανταπόκριση του κόσμου είναι συγκλονιστική. Από τότε που αντιμετώπισα το πρόβλημα με την καρδιά μου, αλλά και στις χαρές μου, όταν παντρευτήκαμε με την Πόπη, όταν γεννήθηκε η μικρή, η παρουσία του κόσμου και η ανταπόκριση του ήταν μοναδική. Ο κόσμος έδειξε την αγάπη του με κάθε τρόπο.

«Έκαναν υπεράνθρωπες προσπάθειες...»

«Από την πρώτη στιγμή γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό έκαναν υπεράνθρωπες προσπάθειες να την κρατήσουν στη ζωή. Ήταν δίπλα της, της μιλούσαν... Τώρα που έχουν περάσει 18 μήνες από την Κοίμηση της μικρής όλες οι εξετάσεις δεν μπορούν να βρουν την αιτία της Κοίμησης της μι-

κρής. Πέντε διαφορετικά διαγνωστικά κέντρα δεν μπόρεσαν να εντοπίσουν το πρόβλημα. Θεωρούμε ότι η γιατροί έκαναν τα πάντα για να την σώσουν αλλά ο Θεός την ήθελε κοντά του.

Η Κωνσταντίνα είναι δημιουργημα και των δύο μας. Δημιούργημα της αγάπης μου προς την Πόπη και της Πόπης προς εμένα. Θα ήταν κουτό έχοντας την Κωνσταντίνα να μας βλέπει από ψηλά να κάνουμε κάτι αντίθετο από αυτό που λέει το χαμόγελο της στις φωτογραφίες που κρατάμε. Είμαι σίγουρος και πιστεύω ακράδαντα ότι με τη δύναμη της προσευχής προχωράμε μαζί και κουβαλάμε το σταυρό μας. Είναι καταλυτική η δύναμη του παιδιού μας και μας φωτίζει στο κοινό μας έργο για να βοηθήσουμε άλλα παιδιά.

Ρεπορτάζ: Ο Κόσμος (Η διεύθυνση και το προσωπικό της εφημερίδας εύχονται στον Κώστα και την Πόπη δύναμη να έχουν την δύναμη και το κουράγιο να συνεχίζουν το πολύτιμο έργο τους).